

Tema 7: Explica les aportacions de Vicent Andrés Estellés al gènere poètic

Vicent Andrés Estellés (Burjassot, l'Horta, 1924 - València, 1993). Poeta i periodista. Considerat el principal renovador de la poesia valenciana contemporània, és també recordat com el poeta més gran que ha donat el País Valencià, del segle XV fins a l'actualitat.

El 1955 es va casar amb Isabel Llorente i deu mesos més tard van tenir una filla que es va morir als quatre mesos. La mort de la filla els va aclaparar i va dur el poeta a escriure *La nit* (1956). També recull la desesperació com a pare al cant III de *Coral romput*. Però no fou fins a l'inici dels anys setanta que la seua obra va protagonitzar l'assalt al carrer i va esdevenir símbol d'un país valencià que despertava, poc després dels crits de protesta de Raimon.

Dels seus llibres de poesia, destaca el segon volum de l'Obra Completa, *Les pedres de l'àmfora*, que va rebre els premis Lletra d'Or (1974) i Crítica Serra d'Or (1975). Són remarcables també dos poemaris que descriuen el País Valencià: *Llibre de meravelles* i *Mural del País Valencià*. Va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1978) i el Premi de les Lletres Valencianes (1984).

Línies temàtiques de la seua poesia:

- **Poesia civil.** En aquesta línia predomina el tema de la guerra i la posguerra, els horrors de la confrontació, els patiments i l'amenaça de la mort. Estellés es presenta com a interpret de les reivindicacions del seu poble. Obres: *Per exemple* del *Llibre de les meravelles*(1958)...
- **Poesia de la quotidianitat.** En aquesta línia trobem un poeta compromés amb la seua gent, que escriu sobre les coses senzilles, les coses menudes que passen quotidianament, les circumstàncies de la vida professional, la vida de les persones al carrer...Obres: *Els fets* del llibre *Estams de la pols* (1976)...
- **Poesia existencial.** Dins d'aquesta línia predominen dos temes: **la mort i l'amor**. La mort va ser una obsessió per a Estellés per raons familiars (*Cançó de bressol* del llibre *La nit*(1956)). Pel que fa a l'amor, també va ser una constant a la seua obra presentat en una gama àmplia de sensacions que van des del sexe més cru i immediat fins als sentiments més espiritualitzats. La sexualitat s'expressa als seus poemes de manera molt directa. Es pot dir que a vegades es tracta de poesia eròtica. Obres: *Els amants* del *Llibre de meravelles*...

- **Poesia imaginativa.** Aquesta línia temàtica ve representada per poemes amb un to lúdic, com de cantarella per a joc infantil, que treballen les formes de la poesia popular. (*Cancó de la lluna.*)

Característiques del seu llenguatge poètic

- Ús d'un llenguatge acostat a la parla quotidiana amb la intenció de facilitar l'acostament als lectors i ser fidel a les pròpies arrels.
- Abundància d'adjectivació anteposada i postposada al substantiu, que provoca un ritme lent
- Comparacions de caire eròtic, que relacionen el cos femení amb la natura.
- Les composicions mètriques són variades. Llargues èglogues i poemes brevíssims, versos llargs i versos bisíl.labs, sonets clàssics i versificació lliure.